

Édes Jánosom! (Kérettem én azt tőle: miért nem vállalkozol te nekem? Bizonyosan nagyon készeket vetünk, s most már beérlni se akarod vetünk; hanem így bejöttél le vetünk!

Mihelyt karácsonyi: írtam, s küldtem Köpönyöket a 20 forint. és mégis megijesztetted: hogy Saprad-e?

Engem valósággal meggypillolt a nemes magyar Akadémia; változtatásos tér a vesztén, és minőket! Híres kegyetlen magamat! Van abban a vesztén jól hiba, de nem az a hiba, mi öle azzal látnak. Soz variatissal gyv-melés; példaul: e helyen Miler legyen erre minden; Mind ha a Levő egészen egész kéne, s Küldetés nálam azon a helyen. Aztán meggyújt: hogy is meg az hibás a jambus; Sohse látnam ilyen embereket! Küldet pedig a vesztén a legény ső penkén, s Levő bedüldeni azon napra, mellyen én még nem is társam. An ünnepélyen Tölgy fogja felolvasni; meg-menskesenül barátságnak keltenem versemet és magamat! Valt-e még azután dolgoz a prágaműveléssel? nem hívast-e beszre? Sag így e tárgyban nekem a mind tudn.

(Küldtem hogy mind vagyat? Te, kedves komáromi és a fiatal ság? így már az isten áldja meg! Mi megvagyunk cseudesen; komáromi nem volt azóta sehol, még

Baranyában se. Solas emlegetünk beuneret, de ő Lendis se
asnyifor min Loseneyis ki urogán magyaros lánan
meghíratá a Zrík. Códolunk minidajósotás; a fiúlas
híresen hófintán. Üken álján meg!

Kauva, oct 22.
1859.

Kereset-határ
Tamparkif.

U.I. Felmér-e az ünnepélyre? én lemezget seá,
Miskolcra, men or; len valami. Lévai an úja:
a pesti ludonabb, de a miént vigabb len. adja is.
Még egyfór az ur álján meg beuneret! in in in!

1857 Jan 23

9/4

X

mai
Eld.

Ágny Sándor.

W

Pess

Nagy-Körös.

